

CIVIL MISCELLANEOUS

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਐਸ.ਐਸ.ਦੁਲਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ.ਜੇ.

ਨਿਤਿਆ ਨੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1960 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1952,

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVII) - ਧਾਰਾ 42 ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਦਾ ਆਪੋ-ਆਪਣਾ ਵਾਧਾ - ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਦੀ ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ ਵਿਕਰੀ ਕਰਕੇ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਲੀਆ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਮਿਤੀ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੁਲਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ, ਪੰਡਿਤ, 26 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 27 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਬੀ.ਐਸ. ਬਿੰਦਰਾ ਅਤੇ ਜੀ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਏ.ਐਮ. ਸੂਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਹੁਕਮ

ਦੁਲਟ, ਜੇ.-ਨਿਤਿਆ ਨੰਦ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਹੇਠ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੰਡਿਆਲੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤ ਖਰੀਦੇ ਸਨ। ਪੂਰੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੁ. 8,000 ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ

ਕੀਤਾ ਰੂ. ਬੋਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ 2,000 ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। 2,000-2000, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਕੈਪੀਟਲ ਦੇ ਸੈਕਟਰ 7 ਅਤੇ 7-ਈ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਿਕਰੀ-ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਡਿਆਲੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਕਟਰ 7 ਅਤੇ 7-ਈ ਵਿਚਲੇ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਕੀ ਪੂਰੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਰੱਖਤ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦੁਆ ਜੇ. ਜਿਸ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸੌਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲ ਸਕੇ। ਇਹ ਸਵਾਲ, ਦੁਆ ਜੇ. ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੇਸ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੈਕਟਰ 7 ਅਤੇ 7-ਈ ਵਿੱਚ ਕੰਡਿਆਲੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਬਿੰਦਰਾ ਵੱਲੋਂ ਹੁਣ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜੰਗਲ, ਖੱਡਾਂ, ਬੇ-ਕਬਜ਼ੀਆਂ, ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ ਪੈਦਾਵਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। . ਜ਼ਮੀਨ. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਣ ਵਾਲੇ ਦਰੱਖਤ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਵਧੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 98 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਚਲਦੀ ਹੈ:

"ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਚਰਾਗਾਹ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਮਿੱਲਾਂ, ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 41 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਲੀਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਕਾਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਬਿੰਦਰਾ ਦੀ ਹੁਣ ਇਕੋ-ਇਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕੰਡਿਆਲੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਮੁੱਲ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਵਰਤੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਡਿਆਲੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੁਝ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕੰਡਿਆਲੀ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਟਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਦਰੱਖਤ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਉੱਗਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਵੈ-ਚਾਲਤ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ

ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਰਖਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਸਵੈ-ਚਾਲਤ ਵਾਧੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਕੇ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਲੀਆ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲੀਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਲੀਆ, ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹਨ।

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਫ ਸੈਕਟਰ 7 ਅਤੇ 7-ਈ ਵਿੱਚ ਦਰੱਖਤਾਂ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਦੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰੁੱਖ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਝਗੜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਜ਼ਰੂਰ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰੈਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ

ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ

ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਅਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)